

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-20)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-20)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 76. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010076.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mandag [20. Januar 1862.]

Ved at gjennemlæse mit Rrev fra i Aftes, veed jeg ikke ret, om jeg skal sende Dem disse frugtesløse Klager. Det blev ikke afsendt i Morges, fordi jeg ønskede, at den lille Lampe skulde følge med. Tag venlig imod den! Lov mig, at den ikke skal staae ubenyttet. Jeg har i Morges tænkt meget over det Spørgsmaal, som De i Deres Rrev har stillet til mig. Ved at nævne Mynster og Ørsted, kunde De taget Goethe og lignende Mænd med. Factum er, at Kunstnere, Videnskabsmænd, Theologer ere i Almindelighed Aristokrater. De frygter for Masserne og vil nødigt forstyrres af deres raa Luner, men kun ved at blande sig med disse formaaer man at virke i Politikken og Statsstyrelsens Tjeneste. Skulde det ikke være naturligt, at alle slige Mænd ere aandelige Aristokrater? Det eensomme Studerekammer er deres Rige, i hvilket de ikke godvillig indfører Constitutionen. Det er ikke alle givet paa eengang at virke indadvendt og tillige virke udad i det bevægede urolige Folkeliv. Mange store Aander have formaaet dette, men man tør vel ikke med Rillighed kræve det af Alle. I Regrændsningen af sin Virksomhed viser sig Mesteren, siger Goethe. Mon ikke i vor Tid Mange, der kunde virke ud-s. 77mærket paa et besternt Punkt, i vor Tid Intet virke, fordi de ville virke med paa alle Punkter? Det gaaer Menneskene som Planterne, Dyrene; hvem kan hæve sig ud over sin Naturs Begrændsning? Ifald disse Mænd have kunnet, hvad De kræver af dem, da havde de gjort det, men er det da ikke godt, at de ikke have villet gjøre, hvad de ikke kunde? Er der nogen, der har kunnet skrive betydelige, blivende Værker paa samme Tid, som de have været i stærk Virksomhed i det offentlige Liv? Have de ikke først begyndt paa dette, efter at de have trukket sig tilbage til det stille Studerekammer? Jeg spørger, thi jeg veed det ikke, men er det saa, da maa vi jo være glade ved, at Nogle lukker sig inde for i Eensomhed at frembringe, hvad der siden efter bliver os til Lærdom, Glæde og Opbyggelse. Jeg glæder mig til at tale med Dem herom og modtager gjerne Belæring af min kjære Ven.